

зведеного бюджету України це становить – 1,95%. Цей показник свідчить про значне незаконне, неефективне та нецільове використання бюджетних коштів.

Отже, провівши дане дослідження, ми виявили ряд вищезазначених проблем і можемо запропонувати наступні шляхи їх вирішення:

– виокремлення єдиного підходу до трактування сутності державного фінансового контролю та єдиної концепції в розрізі всієї вітчизняної практики;

– чітке розмежування функцій між органами контролю;

– створення ефективної системи попереднього контролю, здійснення профілактичних заходів щодо недопущення правопорушень;

Література:

1. Ангеліна І. А. Система органів державного фінансового контролю і нагляду України: проблеми формування. *Economic annals* – XXI, 2013, С.11-12 (1).

2. Бондаренко А. І. Напрями вдосконалення координації діяльності органів державного фінансового контролю URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/index> (дата звернення: 18.10.2018)

3. Гупаловська М. Б. Державний фінансовий аудит: проблеми і перспективи. *Методологічні проблеми фінансової теорії і практики в умовах проведення системних реформ*: матер. загальноунівер. наук. конф. проф. - викл. складу

URL:<http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/12626/1/Збірник%20викладацької%20конференції%20ТНЕУ%20-%202013-023-026.pdf>

4. Державна аудиторська служба України URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/index> (дата звернення: 18.10.2018)

5. Звіт Рахункової палати за 2017 рік URL: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16755497/Zvit_RP_2017.pdf?subportal=main (дата звернення: 18.10.2018)

Ящишин Дмитро Ігорович

ст. гр. МЕВМБм –11, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Бригадир В. О.

РОЗШИРЕННЯ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ ТА ЄС: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасному все більш багатополлярному світі питання зовнішньої економіки не може бути проігнороване. Тому важливо визнати та зрозуміти зміни, що відбуваються в світовій економіці, тим самим

розробляючи відповідну політику, яка забезпечить глобальну стабільність та економічне процвітання. Постійне економічне зростання дедалі більше залежить від вільної участі в економічних обмінах та інших міжнародних заходах [1, с.1-2].

Сучасна світова економіка характеризується інтенсифікацією процесів міжнародної інтеграції. Протягом 1948-1994 рр. світовою спільнотою було підписано 123 регіональні торговельні угоди, засновані на створенні економічних асоціацій, з певною координацією національної політики, а починаючи з 1995 р. – більше 300. Скоординований розвиток форм міжнародної економічної інтеграції гарантує найбільш повне та раціональне використання економічного потенціалу країн-учасниць та більш швидкий темп їх розвитку [3]. Процеси та тенденції світової практики підтверджують, що переговорний процес у зонах митного союзу та преференційних угодах, чи інших регіональних економічних угод набагато швидший і простіший, ніж, наприклад, угоди в СОТ, оскільки він включає менше учасників.

Розвиток торгівлі між країнами породжує певну взаємозалежність між ними, що в свою чергу стабілізує зовнішньополітичну ситуацію (це значно знижує шанси та можливість розриву зовнішньоекономічних відносин, політичної блокади, війни, тощо). Проте, зовнішньоекономічна політика спрямована не лише на торгівлю товарами та послугами, але й на покращення самого виробництва, залучення провідних спеціалістів, використання новітніх технологій задля модернізації виробничих потужностей, тощо. Обмін технологіями, спеціалістами, науковцями дозволяє реалізувати інтелектуальний потенціал країни на світовому ринку, стимулює загальний розвиток, впровадження новітніх технологій і підходів до менеджменту в сфері управління економікою держави [2].

Після підписання Маастрихтського договору держави-члени досягли значного прогресу в економічному розвитку: бюджетний баланс суттєво покращився, особливо в Італії та Греції, покращився торговий баланс в Бельгії, Данії, Фінляндії, Франції, Греції, Ірландії, Італії, Швеції та Великобританії. У всіх країнах спостерігалось значне збільшення ВВП на душу населення, за винятком Італії та Швеції (зміни в цих країнах були незначними). Перед підписанням Маастрихтського договору та після його введення в Данії було зафіксовано найвищий ВВП на душу населення. Усі країни, крім Австрії та Німеччини, демонстрували зростання реального ВВП після Маастрихтського договору в порівнянні з періодом до підписанням. Майже в усіх країнах ЄС інфляція знизилася, за винятком Нідерландів (не велике зростання інфляції). У всіх країнах ЄС рівень економічного ризику значно покращився, за винятком Німеччини та Нідерландів (у даних країнах цей показник погіршився після підписання Маастрихтського договору) [3].

Щодо соціально-економічних змін, то 8 країн виявили поліпшення, а у 7 країнах суттєвих змін соціально-економічної сфери після Маастрихтського договору не відбулось. Мали місце лише кілька незначних змін у сферах військового, правового регулювання. Бельгія та Італія стали свідками ескалації релігійних конфліктів у центрі своєї країни. У всіх країнах, крім Австрії, Німеччини та Нідерландів можна було спостерігати покращення рангу комплексних ризиків [3]. Загалом після підписання Маастрихтського договору відбулися суттєві зміни в економічних та соціально-економічних секторах країн-учасниць, тому співпраця України з ЄС може бути позитивною [1]. Коли фірма виходить на зовнішні ринки, досягнувши певних успіхів у реалізації продукції на внутрішньому ринку, для здійснення експортної діяльності часто можуть використовуватися ті ж спеціалісти і схеми роботи, що застосовувалися у діяльності в межах своєї країни. Наприклад, за організацію експорту можуть відповідати працівники відділу збуту. Мірою розширення обсягів зарубіжної діяльності фірма відчуває потребу в підвищенні кваліфікації своїх кадрів, і тому може додатково наймати спеціалістів з експортної документації, фінансування міжнародної торгівлі та ін. Часто таких спеціалістів шукають серед працівників міжнародних банків, транспортних компаній, компаній з управління експортом, тощо [1]. Економічна інтеграція знижує або усуває митні збори, що, в свою чергу, призводить до дешевшого імпорту продукції для споживачів. Таким чином, зростає купівельна спроможність споживачів, а разом з цим – активність на ринку. Громадськість може почати купувати більше імпортованих товарів або витратити колишні митні витрати на інші товари чи послуги [2].

Позитивними ефектами співпраці України з ЄС можуть бути:

1. Збільшення спеціалізації у виробництві товарів, в яких українські підприємства мають порівняльні переваги;
2. Збільшення розміру ринку, що призведе до зниження середніх витрат, і, як наслідок, до збільшення загального обсягу національного виробництва товарів та послуг;
3. Більш ефективне використання ресурсів;
4. Посилення конкуренції призведе до модернізації виробництва та залучення новітніх технологій;
5. Споживачі отримуватимуть більш різноманітний асортимент товарів і послуг за більш низькими цінами;
6. Можливість отримувати експортні надходження у твердій валюті.

У той же час Україна може зіткнутись з негативними наслідками розширеної співпраці [2]:

1. Компанії, виробники та споживачі стануть більш вразливими до економічних факторів;

2. Можлива поява несприятливих умов для торгівлі у деяких галузях (в більшості випадків доходи від експорту значно нижчі, ніж імпорт через високу додану вартість імпорту, що в кінцевому підсумку призводить до високого рівня державного боргу);

3. Відкриття нових підприємств та виробничих потужностей може призвести до забруднення атмосфери та навколишнього середовища.

4. Ліквідація певної частини малого та середнього бізнесу у деяких секторах економіки.

У сучасних умовах участь України у процесі глобальної інтеграції є особливо важливою, тому що виключно власними силами нам важко гарантувати успішний соціально-економічний розвиток нашої країни. Особлива геополітична ситуація в прикордонних регіонах України та їх позиція в процесах європейської інтеграції та міжнародної діяльності привертають увагу та підвищують важливість цих напрямків. Маючи великий потенціал для залучення іноземних інвестицій, створення нових робочих місць, зміцнення транскордонної торгівлі з метою побудови етнічних та культурних зв'язків сусідніх регіонів наша держава може гарантувати собі стабільний розвиток з збереженням повної незалежності, без передання певних функцій уряду наднаціональним органам та структурам. Впровадження правильної політики щодо міжрегіональної інтеграції відіграє ключову роль у розвитку України.

Література:

Взаємодія України та європейських держав у контексті Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. Аналітична доповідь. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1311/> (дата звернення 12.10.2018)

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки, завдання та перспективи. Аналітична записка. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1500/> (дата звернення 12.10.2018)

How the Maastricht Treaty has changed Europe. URL: <https://www.eurotopics.net/en/174077/how-the-maastricht-treaty-has-changed> (дата звернення 12.10.2018)